

Ilyas - Nomer Sapuluh

Jeff Pippenger

2023-10-13

1856

Gerakan Millerite digambarkeun dina Yesaya pasal tujuh ku hiji nubuat genep puluh lima taun, anu dimimitian dina 742 SM. Genep puluh lima taun anu lumangsung dina sajarah Yesaya éta ngagambarkeun genep puluh lima taun ti 1798 nepi ka 1863. Alfa jeung Omega salawasna ngagambarkeun tungtung babarengan jeung awal. Nubuat genep puluh lima taun éta nandaan kutuk tujuh kali ngalawan karajaan kalér jeung karajaan kidul Israél. Tujuh kali anu kahiji ngalawan karajaan kalér dimimitian dina 723 SM, salapan welas taun sanggeus Yesaya nepikeun ramalan éta ka raja Ahaz. Tujuh kali anu pamungkas ngalawan karajaan kidul dimimitian dina ahir genep puluh lima taun éta, dina 677 SM.

Kutuk anu kahiji salila tujuh kali ka Éfraim réngsé dina taun 1798, nyaéta mangsa ahir nalika titingalian ngeunaan Walungan Ulai dina pasal dalapan jeung salapan kitab Daniel dibuka segelna. Ieu sacara nubuat nandaan boh datangna amanat malaikat anu kahiji boh awal sacara nubuat tina gerakan Millerite. Kutuk anu pamungkas salila tujuh kali ka Yuda réngsé dina taun 1844, nyaéta datangna amanat malaikat anu katilu. Salapan welas taun ti harita, dina 1863, genep puluh lima taun anu kagambarkeun dina awal éta ramalan nandaan ahir gerakan Millerite, sarta awal garéja Advent Poé Katujuh Laodikea. Tujuh taun saméméh 1863, nyaéta dina 1856, James White mimiti ngaidéntifikasi yén gerakan Millerite geus eureun jadi garéja Philadelphia sarta geus jadi garéja Laodikea. Incuna, nalika nyerat biografi Ellen White, nyerat ngeunaan sajarah taun 1856, jeung amanat Laodikea.

“Warta Laodikea”

“Urang Advent anu ngaraksa poé Sabat geus nyekel pamadegan yén amanat-amanat ka tujuh jamaah dina Wahyu 2 jeung 3 ngagambarkeun pangalaman garéja Kristen sapanjang abad-abad. Maranéhna nyindekkeun yén amanat ka jamaah Laodikea dilarapkeun ka jalma-jalma anu ku maranéhna ayeuna disebut Advent nominal, nyaéta jalma-jalma anu tacan narima poé Sabat poé katujuh. Dina hiji éditorial pondok dina Review tanggal 9 Oktober, James White ngangkat sababaraha patalékan anu matak ngagerakkeun pikiran, anu ku anjeunna diwanohkeun ku nyebutkeun:”

“Patarosan téh mimiti mucunghul deui, ‘Nu ngajaga, kumaha ngeunaan peuting?’ Pikeun ayeuna mah ngan aya kasempetan pikeun sababaraha patalékan baé, anu dipedar pikeun ngagero perhatian kana jejer anu patali jeung éta. Jawaban anu lengkep, ku kapercayaan urang, moal lila deui bakal dipasihkeun.—Review and Herald, 9 Okt. 1856.

“Tina sabelas patalékan anu ku anjeunna diajukeun, nya éta patalékan kagenep anu sacara pas nyuruwuk ka urang Laodikia.

“6. Naha kaayaan urang Laodikea (haneut-haneut kuku, lain tiis jeung lain panas) henteu luyu ngagambarkeun kaayaan sakumpulan jalma anu ngaku kana amanat malaikat katilu?—Ibid.

“Patarosan anu pamungkas nembongkeun ieu perkara sacara écés:

“11. Lamun ieu memang kaayaan urang minangka hiji umat, naha urang boga dasar anu sajati pikeun ngaharepkeun kana kanyaah Allah kajaba lamun urang ngupingkeun ‘piwuruk’ ti Saksi Anu Satia? Kami maparin piwuruk ka maneh supaya meuli ti Kami emas anu geus diuji dina seuneu, sangkan maneh jadi beunghar; jeung pakean bodas, sangkan maneh dipaparin pakean, sarta sangkan kahinaan tina buligir maneh henteu katingali; jeung oleskeun ka panon maneh salep panon, sangkan maneh bisa ningali. Sakur anu ku Kami dipikaasih, ku Kami ditegor jeung dididik: ku sabab éta kudu sumanget, sarta tobat. Tingali, Kami nangtung di lawang panto, sarta ngetok: lamun aya hiji jelema ngadangu sora Kami, sarta muka panto, Kami bakal asup ka manehna, sarta bakal dahar peuting babarengan jeung manehna, jeung manehna jeung Kami. Ka anu meunang unggul ku Kami bakal dipaparin hak pikeun linggih babarengan jeung Kami dina tahta Kami, sakumaha Kami ogé geus meunang unggul, sarta geus linggih babarengan jeung Rama Kami dina tahta-Na. Wahyu 3:18–21.—Ibid.

“Jelas yén kayaktian perkara éta kakara mimiti nembus kana pikiran James White. Edisi salajengna tina Review ngamuat hiji pedaran tujuh kolom ngeunaan tujuh jemaat, dina judul éta. Dina katerangan bubukana anjeunna nyatakeun:

“Urang kudu sapagodos jeung sawatara panarjamah modern yén tujuh jamaah ieu kudu kahartos minangka ngalambangkeun tujuh kaayaan Garéja Kristen, dina tujuh mangsa waktu, anu ngawengku sakabéh jaman Kristen.—Ibid., 16 Okt. 1856.

“Geus anjeunna teras nyandak nubuat éta, ngulik tiap-tiap garéja sacara misah. Nalika dugi ka anu katujuh, nyaéta Laodikia, anjeunna ngadawuh:

“Pisan pisan ngahinakeun keur urang salaku hiji umat ieu gambaran anu sedih ngeunaan ieu garéja. Jeung naha lain ieu gambaran anu matak pikageriheun téh mangrupa potret anu pangsampurnana ngeunaan kaayaan urang ayeuna? Enya; jeung moal aya gunana lamun urang nyobaan nyingkahan kakuatan ieu kasaksian anu ngaguar jero ka garéja Laodikia. Mugia Gusti nulungan urang supaya narima éta, sarta meunang mangpaat tina éta.—Ibid.

“Sanggeus anjeunna ngadadarkeun dua kolom pikeun jamaah Laodikea, katerangan panutupna ngandung panggero anu kacida kuatna:

“Dulur-dulur anu dipikanyaah, urang kudu ngéléhkeun dunya, daging, jeung Iblis, lamun henteu urang moal boga bagian dina Karajaan Allah.... Geura nyangking ieu pagawéan ayeuna kénéh, sarta ku iman ngaku jangji-jangji rahmat anu dipaparinkeun ka urang Laodikia anu tobat. Hudang dina ngaran Gusti, sarta sina cahaya aranjeun moncorong pikeun kamulyaan ngaran-Na anu rahayu.—Ibid.

“Waleran ti lapangan téh matak ngageterkeun. G. W. Holt ti Ohio nyerat dina 20 Oktober:

“Enya, abdi percaya yén urang anu aya dina pesen katilu kalayan parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus téh nyaéta gareja anu ku ieu basa ditujulkeun; sarta urang moal bisa kasép

teuing pikeun geuwat nyuhunkeun emas anu geus diuji ku seuneu, jeung pakéan bodas, sarta salep panon, sangkan urang bisa ningali.—Ibid., 6 Nov. 1856.

“Ti Wétan Kalér kadéngé hiji sora anyar ngeunaan ieu perkara, nyaéta sora Stephen N. Haskell, ti Princeton, Massachusetts. Sabagé saurang Adventis poé kahiji anjeunna geus mimiti ngawawar dina yuswa 20 taun; ayeuna, tilu taun sanggeusna, anjeunna geus aya dina amanat malaikat katilu. Salaku saurang panalungtik Alkitab anu gemet, sanggeus ningali éditorial bubuka singget White anu mimiti ngenalkeun patalékan ngeunaan tujuh jamaah, anjeunna milih nulis hiji karangan anu manjang pikeun Review:”

“Jejer anu disebatkeun téh geus sababaraha bulan ka tukang janten hiji perkara anu kacida narik minatna ka sim kuring.... Kantos sawatara waktos sim kuring digiring pikeun yakin yén amanat ka urang Laodikia téh kagungan urang; nya éta, ka jalma-jalma anu percaya kana amanat malaikat katilu, ku lantaran loba alesan anu ku sim kuring dianggap hadé. Kuring baris nyebatkeun dua.—Ibid.

“Ieu anu anjeunna lakukeun, ku ngaluangkeun dua kolom pikeun kacindekan-kacindekanana. Nalika anjeunna nutup pedaranana, anjeunna nyatakeun:

“Hiji téori ngeunaan amanat malaikat katilu moal, moal pisan, nyalametkeun urang tanpa pakéan pangantén, nyaéta kabeneran para suci. Urang kudu nyampurnakeun kasucian dina sieun ka Pangeran.—Ibid.

“Salila James White neraskeun tulisan-tulisan éditorialna ngeunaan amanat ka garéja Laodikea, pamanggih-pamanggih anu ayeuna keur dibaca ku kaum Advent anu ngajaga Sabat dina Review téh matak ngareuwaskeun, tapi sanggeus dipikirkeun kalayan taliti jeung dina doa, éta kabuktian cocog pikeun maranéhna. Surat-surat ka rédaktur némbongkeun kasaluyuan anu lumayan umum sarta nandakeun yén hiji kabangunan keur lumangsung. Yén amanat anu ngagerakkeun éta lain hasil tina kaayaan sumanget anu kaleuleuwihan, dibuktikeun ku artikel kahiji dina Testimony No. 3, anu diterbitkeun dina April 1857, kalayan judul *Be Zealous and Repent*. Éta dibuka ku kecap-kecap, “PANGERAN parantos némbongkeun ka kuring dina hiji titingalian sababaraha hal ngeunaan garéja dina kaayaanana anu haneut-haneut kuku ayeuna, anu rek ku kuring dicaritakeun ka maranéh.”—1T, kc. 141. Dina ieu Ellen White ngécéskeun naon anu geus dipidangkeun ka dirina ngeunaan serangan-serangan Iblis ka garéja ngaliwatan kamakmuran jeung harta banda dunyawi.” Arthur White, *Ellen G. White: The Early Years*, jilid 1, 342–344.

Gerakan Millerit mimiti sacara nubuat minangka gereja Piladéplia, sarta dina taun 1856 éta jadi gereja Laodikia. Tujuh taun ti harita gerakan éta réngsé, sarta Gereja Advent Poé Katujuh mimiti salaku gereja Laodikia sarta bakal tetep kitu, nepi ka éta dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti. Gerakan saratus opat puluh opat rébu kaluar tina kandang gereja Laodikia, sakumaha gerakan Millerit ogé kaluar tina kandang gereja Sardis. Gerakan saratus opat puluh opat rébu saajar jeung gerakan Millerit dina hal yén gerakan kahiji robah ti Piladéplia jadi Laodikia, sedengkeun gerakan panungtung robah ti Laodikia jadi Piladéplia. Titik peralihan ti Piladéplia ka Laodikia dina sajarah Millerit ditandaan sacara husus minangka taun 1856, ku kituna titik peralihan éta ogé kudu ditandaan dina gerakan panungtung, sabab Allah teu kungsi robah. Titik peralihan éta diidentifikasi

dina Wahyu pasal sabelas ku dua nabi anu dipaéhan di jalan-jalan.

Jeung sanggeus maranéhna ngaréngsékeun kasaksian maranéhna, sato galak anu naék ti jero liang anu taya dasarna bakal marangan maranéhna, sarta bakal ngéléhkeun maranéhna, tuluy maéhan maranéhna. Jeung layon-layon maranéhna bakal ngagoler di jalan kota gedé éta, anu sacara rohani disebut Sodom jeung Mesir, tempat ogé Gusti urang disalibkeun. Wahyu 11:7, 8.

Gerakan anu pamungkas bakal paéh, tuluy nangtung, sarta sanggeus éta dihirupkeun deui jadi panji. Ku jalan kitu éta bakal saluyu jeung tanduk Republik. Tanduk Republik ngawangun hiji gambar ka sato galak, jeung sato galak anu dijadikeun gambarna ku éta téh dibahas dina Wahyu tujuh belas, sarta sato galak éta diidentifikasi minangka sirah kalima anu narima tatu maot, anu bakal dihirupkeun deui jadi sirah kadalapan. Éta bakal dihirupkeun deui jadi nu kadalapan anu asalna tina nu tujuh.

Jeung éta sato galak anu tadina aya, jeung ayeuna teu aya, nya éta téh anu kadalapan, sarta asalna ti antara anu tujuh, jeung manéhna indit kana kabinasa. Wahyu 17:11.

Tanduk Republik bakal ngabentuk hiji gambar tina éta sato galak, ku kituna manéhna bakal dipaéhan tuluy dihirupkeun deui. Nalika manéhna dihirupkeun deui, manéhna bakal jadi sirah ka dalapan anu asalna tina tujuh sirah saméméhna. Tanduk Protestan nunggang kana sato galak bumi anu sarua jeung tanduk Republik, sarta ku sabab éta kudu miboga dinamika nubuat anu sarua. Pindahna ti Philadelphia ka Laodicea dina gerakan Millerite ngagambarkeun tiheula pindahna ti Laodicea ka Philadelphia dina gerakan panungtungan.

Nalika gerakan panungtungan nampi tatu nu mawa pati dina 18 Juli 2020, éta maot minangka Laodicea. Nalika, sakumaha digambarkeun dina Wahyu pasal sawelas, éta ngalih ka Philadelphia, éta bakal ngawakilan garéja nu ka dalapan, nyaéta nu asalna tina tujuh. Pupusna dina taun 2020 diparalelkeun ku tanduk Republik, sabab ti saprak waktu tungtung dina 1989, geus aya genep présidén. Présidén nu kagenep nampi tatu nu mawa pati, anu bakal diubaran dina 2024. Sirah éta tuluy bakal jadi sirah nu ka dalapan ti Amérika Sarikat ti saprak waktu tungtung dina 1989, sarta éta bakal asalna tina tujuh. Kadua tanduk éta nyaéta nu kagenep nu jadi nu ka dalapan. Kaleresan ieu mangrupa bagian gedé tina amanat Wahyu Yesus Kristus anu dibuka segelna pas saméméh panutupan masa kasempetan.

Ku sabab éta, penting pisan sangkan écés ngeunaan sajarah Millerite anu ngalambangkeun sajarah urang ayeuna. Sadérék White mastikeun panerapan James White ngeunaan Laodikea kana éta gerakan dina taun 1856, ku kituna ieu lain panerapan anu asalna tina logika manusa. Tujuh taun saméméh garéja Advent Poé Katujuh sacara sah dikaitkeun jeung tanduk Republik, ku ilham éta geus diidentifikasi minangka garéja Laodikea. Ieu hartina henteu kungsi aya sapoé ogé dina sajarah garéja Advent Poé Katujuh nalika éta jadi naon-naon salian ti taranjang, miskin, buta, sangsara, jeung nalangsa. Kanyataan nubuat ieu nyadiakeun kontéks jeung dasar pikeun ngakuan opat kakirangan anu beuki ngaronjat dina Yehezkiel pasal dalapan minangka opat generasi Adventisme.

Nalika sajarah Millerite ditepungan tina struktur genep puluh lima taun dina Yesaya tujuh, kudu kaharti yén nubuat ngeunaan tujuh mangsa téh mangrupa payung nubuat anu ngawengku sakabéh

sajarah gerakan Millerite. Dina taun 1856, amanat ka garéja Laodikea jadi bebeneran kiwari pikeun Adventisme Millerite. Anu nampilkeun amanat Laodikea téh lain James atawa Ellen White, tapi Saksi anu Satia jeung Leres.

Jeung tuliskeun ka malaikat jamaah urang Laodikea kieu; Kieu timbalan Sang Amin, saksi anu satia jeung sajati, awal ciptaan Allah; Kami nyaho kana pagawéan maneh, yén maneh lain tiis lain panas: sing hade lamun maneh tiis atawa panas. Ku sabab éta, lantaran maneh haneut-haneut kuku, sarta lain tiis lain panas, Kami rék ngucuhkeun maneh tina sungut Kami. Sabab maneh nyebut, Kami beunghar, geus lobaan banda, sarta teu butuh nanaon deui; padahal maneh henteu nyaho yén saenyana maneh téh cilaka, pikasediheun, miskin, buta, jeung taranjang: Kami maparin piwejang ka maneh supaya meuli ti Kami emas anu geus diuji ku seuneu, sangkan maneh jadi beunghar; jeung pakean bodas, sangkan maneh bisa dipaparin pakean, sarta sangkan kaéra ku kataranjangan maneh ulah katingali; jeung oleskeun salep panon kana panon maneh, sangkan maneh bisa ningali. Sakur anu dipikaasih ku Kami, ku Kami ditegor jeung didisiplinkeun: ku kituna sing sumanget, sarta tobat. Tenjo, Kami nangtung di hareupeun panto, sarta ngetok: lamun aya anu ngadéngé sora Kami, sarta muka panto, Kami bakal asup ka manéhna, sarta bakal dahar babarengan jeung manéhna, jeung manéhna jeung Kami. Ka nu unggul, ku Kami bakal dipaparin linggih babarengan jeung Kami dina tahta Kami, sakumaha Kami ogé geus unggul, sarta geus linggih jeung Rama Kami dina tahta-Na. Sing saha anu boga ceuli, sing ngadéngé naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah. Wahyu 3:14–22.

Saksi Anu Saéstuna netelakeun yén lamun aya saha baé anu daék “ngadangu” sora-Na, Mantenna bakal asup jeung “tuang babarengan jeung manéhna.” Lamun Laodikea muka panto, Kristus bakal asup jeung tuang babarengan jeung maranéhna. Lamun Kristus diidinan asup, Mantenna mawa hiji pekabaran, sabab perlambang tuang ngagambarkeun panarimaan hiji pekabaran. Pekabaran éta bisa digeneralisasi saukur minangka pekabaran Laodikea, tapi éta mangrupa paniténan anu deet kana naon anu diwakilan ku pekabaran anu dipasihkeun-Na. Dina taun 1856, Hiram Edson ngedalkeun runtuyan dalapan artikel anu ngandung informasi nubuat anu ngalegaan pamahaman kana “nubuat waktu” anu pangheulana pisan anu ku malaikat-malaikat Allah dipingpin ka William Miller pikeun dipikawanoh jeung diumumkeun. Dina dalapan artikel éta, Edson kalayan leres ngaidentifikasi genep puluh lima taun dina Yesaya tujuh.

Mimiti karya Miller nya éta kapanggihna nubuat tujuh waktu, sarta tujuh taun saméméh gerakan anu dingaranan tina palayananna éta rék réngsé, hiji panyingkapan anu leuwih jero ngeunaan nubuat anu sarua éta dipasrahkeun ka Adventisme Millerit. Éta dipasrahkeun dina taun anu sarua nalika maranéhna ku ilham diidentifikasi minangka urang Laodikea. Sacara profétis, dua rébu lima ratus dua puluh poé saterusna, dina taun 1863, panemuan kahiji Miller ngeunaan waktos profétis ditolak. Amanat Laodikea pikeun gerakan Advent sumping dina taun 1856, sarta Gusti ngetok panto dalapan kali, kalayan dalapan tulisan, pikeun ningali naha Anjeunna tiasa manggihan jalan asup. Dina panutupan gerakan éta, Saksi Anu Sajati miharep pikeun tuang babarengan jeung umat-Na ku ngahadiran amanat waktos anu pangheulana pisan ti mimiti gerakan éta. Umat-Na nolak dahar, sarta tujuh taun, atawa dua rébu lima ratus dua puluh poé profétis saterusna, umat-Na nutup panto anu geus dibuka ku konci Daud anu geus disimpen kana panangan William Miller.

Maranéhna balik deui ka hiji nabi Samaria baheula anu mere maranéhna kadustaan pikeun didahar, sahingga nasib maranéhna dikonci pikeun paéh di antara kalde jeung singa.

Dina taun 1856, tanduk Protestan aya dina krisis lebak paningal, sabab di mana euweuh paningal, bangsa bakal binasa. Dina taun 1856, tanduk Républikan ogé keur aya dina krisis.

Taun 1856 nandaan tuluy na pasea anu kejem nu dipikawanoh minangka Bleeding Kansas, nya éta Perang Wates Kansas–Missouri. Pajuangan éta ngeunaan naha Kansas baris asup ka Uni minangka nagara bébas atawa nagara budak. Konflik éta ngawengku patempuran-patempuran kejem antara para padumuk anu pro-perbudakan jeung anu anti-perbudakan.

Dina tanggal 22 Méi 1856, hiji kajadian telenges ogé lumangsung di rohangan Sénat Amérika Sarikat, nalika anggota Kongrés Preston Brooks, saurang pangrojong perbudakan ti South Carolina, kalayan bengis narajang Sénator Charles Sumner ti Massachusetts ku iteukna. Sumner geus nepikeun hiji pidato anti-perbudakan anu judulna *The Crime Against Kansas*, anu kacida nganyenyeri hate Brooks. Kajadian pamecutan ku iteuk éta nembongkeun beuki ngaronjatna ketegangan antara Kalér jeung Kidul ngeunaan perkara perbudakan.

Dina taun 1856, Partéy Républik diadegkeun minangka réspon kana kaayaan pulitik nu karandapan ku karusuhan alatan Undang-Undang Kansas-Nebraska, anu disahkeun dina taun 1854, nu ngahasilkeun beuki ngaronjatna panentangan kana sumebarna perbudakan ka wewengkon-wewengkon anyar. Konvénsi nasional kahiji partéy éta dilaksanakeun di Philadelphia, sarta John C. Fremont dipilih jadi calon présidén maranéhna nu kahiji dina pamilihan taun 1856.

Undang-Undang Kansas-Nebraska ngatur wewengkon Kansas jeung Nebraska sarta méré kasempetan ka para padumuk di éta wewengkon pikeun nangtukeun naha maranéhna rék ngidinan perbudakan di jero watesna. Ieu gagasan, anu dipikawanoh minangka “kadaulatan rahayat,” sacara éféktif ngabatalkeun Kompromi Missouri taun 1820, anu geus ngalarang perbudakan di kalér garis lintang 36°30’ di Wewengkon Louisiana. Undang-undang éta miboga pangaruh anu jero kana perkara perbudakan di wewengkon-wewengkon éta. Ieu ngahirupan deui katégangan régional sabab muka kamungkinan yén perbudakan bisa ngalegaan ka daérah-daérah anu saméméhna dianggap taneuh bébas, saperti Kansas. Disahkeunana Undang-Undang Kansas-Nebraska nyababkeun ngaronjatna arus padumuk anu ngadukung perbudakan jeung anu nolak perbudakan asup ka Wewengkon Kansas, masing-masing miharep bisa mangaruhan hasil sora kadaulatan rahayat. Ieu pasanggiri pikeun ngawasaan éta wewengkon nyababkeun bentrokan-bentrokan telenges jeung hiji mangsa kakacauan tanpa hukum anu dipikawanoh minangka Bleeding Kansas dina taun 1856.

Pamilihan présidén taun 1856 mangrupa hiji kajadian pulitik anu penting. Dina éta pamilihan lumangsung pasanggiri tilu pihak antara Demokrat James Buchanan, Républikan John C. Fremont, jeung urut Présidén Millard Fillmore ti Partéy Amérika. James Buchanan meunang éta pamilihan sarta jadi Présidén ka-15 Amérika Sarikat.

Kapamingpinan James Buchanan utamina dipikawanoh ku kagagalanna dina nungkulan kalawan éféktif beuki ngaronjatna katégangan jeung pamisahan antara Kalér jeung Kidul, anu ahirna

ngahontal puncakna dina meletikna Perang Sipil Amérika teu lila sanggeus anjeunna ninggalkeun kalungguhan. Kapamingpinanana mindeng dipandang minangka salah sahiji mangsa kaparsidenan anu pangteu hasilna dina sajarah Amérika, lantaran éta kagagalan-kagagalan gedé dina kapamingpinan jeung pangatur krisis.

Kaputusan Dred Scott nu goréng kasohor dina taun 1857 netepkeun yén para budak, boh nu keur diperbudak boh nu geus bébas, lain warga nagara sarta henteu bisa ngagugat di pangadilan fédéral. Eta kaputusan ogé netepkeun yén Kongrés henteu boga kawenangan pikeun nyegah perbudakan di wewengkon-wewengkon Amérika Sarikat. Demokrat Buchanan sacara umum ngarojong Kaputusan Dred Scott anu pro-perbudakan.

Henteu ngan ukur sikep pro-perbudakan ti Demokrat Buchanan anu ngantepkeun ketegangan ngaronjat nepi ka meletikna Perang Sipil, tapi ogé katidakmampuhna dina ngatur ékonomi nagara nyababkeun Panic of 1857, anu mangrupa salah sahiji kemunduran ékonomi panggedéna dina sajarah Amérika saméméh Great Depression. Panic of 1857 nyababkeun hiji depresi ékonomi anu parna sarta lumangsung salila sababaraha taun. Pausahaan-pausahaan jeung bank-bank tutup, pangangguran ningkat, sarta pasar saham turun.

Dina mangsa kaprésidénan Buchanan, nagara-nagara Bagian Kidul mimiti ngalaksanakeun prosés misahkeun diri tina Uni, sarta maranéhna memutuskeun pisah minangka réaksi kana kapilihna urang Républikan Abraham Lincoln, dina taun 1860. Buchanan nyangking pendekatan anu pasif kana krisis pamisahan éta, bari ngedalkeun yén pamaréntah fédéral henteu miboga kawenangan pikeun sacara maksa nyegah pamisahan. Kakurangan léngkah anu teges ieu ngantep gerakan pamisahan beuki meunang tanaga. Kurangna kapamingpinan anu kuat ti anjeunna sarta kateusadiaanna pikeun nyokot léngkah anu tegas dina nungkulan krisis pamisahan éta nyumbang kana anggapan pihak Kidul yén maranéhna bisa ninggalkeun Uni tanpa kudu nyanghareupan oposisi militér.

Dina taun 1860, Abraham Lincoln, présidén Républik anu kahiji, kapilih. Dina tanggal 1 Januari 1863, Présidén Lincoln nandatanganan sarta ngaluarkeun Proklamasi Emansipasi anu pamungkas, anu netepkeun yén sakumna jalma anu diperbudak di wewengkon nu dicekel ku Konféderasi kudu dibébaskeun. Paréntah éksékutif ieu boga pangaruh anu gedé kana Perang Sipil, sabab éta ngarobah éta pasulayan jadi hiji perjuangan lain ngan saukur pikeun ngajaga Uni, tapi ogé pikeun ngeureunkeun perbudakan. Proklamasi Emansipasi henteu langsung ngabébaskeun sakabéh jalma anu diperbudak. Ieu hususna dilarapkeun ka wewengkon nu dicekel ku Konféderasi, tempat kakawasaan Uni kawates. Sapanjang pasukan Uni maju sarta meunangkeun kadali kana wewengkon Konféderasi, éta proklamasi dilarapkeun, sarta jalma-jalma anu diperbudak di éta wewengkon dibébaskeun. Proklamasi Emansipasi téh mangrupa léngkah anu pohara penting nuju kana ahirna panghapusan perbudakan di Amérika Sarikat sarta muka jalan pikeun disahkeunana Amandemén ka-13 kana Konstitusi A.S., anu disatujuan sarta diratifikasi dina tanggal 6 Désémber 1865.

Tanduk Républik ti taun 1850-an ka hareup aya dina krisis perkara perbudakan. Aya dua golongan utama di nagara éta anu ngawakilan dua golongan utama pamikiran pulitik. Hiji prosés pamisahan

mimiti lumangsung dina taun 1856 nalika golongan anti-perbudakan jeung pro-perbudakan pindah ka wewengkon Kansas pikeun nguatkeun pamadegan maranéhna ngeunaan perbudakan, pas pisan dina waktu Philadelphia keur dipisahkeun ti Laodicea. Demokrat téh pro-perbudakan, sedengkeun Republik téh anti-perbudakan.

Dina taun 1856, Bleeding Kansas ngawakilan hiji mikrokosmos tina perang anu keur ngancam datang. Dina taun éta saurang Demokrat pro-perbudakan kapilih jadi kapala tanduk Républikan, sarta kapamingpinanana anu teu éféktif jadi lambang hiji kapersidenan anu teu éféktif, nepi ka poé-poé panungtungan anu anyar kénéh ieu. Anjeunna miheulaan présidén Républikan kahiji anu kapaksa beberesih karuksakan anu ditinggalkeun ku kapersidenan Buchanan.

Nepi ka taun 1863, tanduk Républikan ngaluarkeun parentah éksékutif anu pangpentingna dina sajarah sato bumi dina Wahyu tilu welas. Parentah éksékutif éta nyangkem perkara perbudakan. Hiji paragraf tina proklamasi éta nyebut, “That on the first day of January, in the year of our Lord one thousand eight hundred and sixty-three, all persons held as slaves within any State or designated part of a State, the people whereof shall then be in rebellion against the United States, shall be then, thenceforward, and forever free; and the Executive Government of the United States, including the military and naval authority thereof, will recognize and maintain the freedom of such persons, and will do no act or acts to repress such persons, or any of them, in any efforts they may make for their actual freedom.” Sanajan dina éta waktu ngaréngsékeun masalah perbudakan sacara sajarah can lengkep, hakekat Konstitusi téh katémbong nalika Lincoln nyerat, “all persons held as slaves within any state ... shall be then, thenceforward, and forever free.”

Lincoln keur mulang deui ka asas dasar anu ditepikeun dina Konstitusi, anu netelakeun yén “sakumna manusa diciptakeun sarua.” Lincoln keur mulang deui ka bebeneran-bebeneran dasar dina waktos anu sarua nalika tanduk Protestan keur nolak nubuat dasarna, nyaéta nubuat ngeunaan perbudakan. Ku sabab éta, dina waktos anu sarua pisan nalika tanduk Republik keur nyieun “parentah éksékutif” anu pangpentingna dina sajarahna ngeunaan perbudakan, tanduk Protestan nyieun parentah éksékutif anu pangpentingna dina sajarah nubuatna ngeunaan nubuat perbudakan, anu dilambangkeun ku sumpah jeung kutuk Musa. Tanduk Republik milih mulang deui ka dasar-dasar, tanduk Protestan milih nolak dasarna sarta mulang deui ka jalma-jalma anu kungsi dipapatahan ka dirina supaya ulah kungsi mulang deui ka maranéhna.

Taun 1863, tanduk Républik geus kabagi jadi dua kubu, sakumaha karajaan Israil baheula kabagi dina mangsa Yarobeam jeung Rehabeam. Dina taun 1863, tanduk Protestan sacara sah kabeungkeut kana tanduk Républik, sakumaha dilambangkeun ku dua altar Yarobeam di Bétel jeung Dan. Dua tanduk éta ngalangkungan sajarah sacara saajar silih padeukeut, sarta sajarah taun 1863, hususna, ngawakilan sajarah poé-poé panungtungan.

Sajarah kaum Millerite diulang deui dina sajarah saratus opat puluh opat rébu kalayan sababaraha iwal nubuat. Salah sahiji iwal éta nyaéta yén sasaran pamirsa dina sajarah Millerite mimitina nyaéta jalma-jalma di luar gerakan, sarta sanggeus éta gerakan éta sorangan. Dina gerakan saratus opat puluh opat rébu, dua sora dina Wahyu dalapan welas nunjukkeun dua golongan sasaran, tapi sasaran éta aya dina urutan sabalikna tina sajarah Millerite. Sasaran anu kahiji nyaéta umat Allah,

sarta sora anu kadua nyaéta domba-domba Allah anu séjén, anu masih aya di Babul.

Saur panginget nubuatan séjén nyaéta yén sanajan duanana sajarah ngalangkungan ti hiji gereja ka gereja séjén, kaum Millerite ngalih ti Philadelphia ka Laodicea, sarta gerakan anu perkasa tina malaikat katilu ngalih ti Laodicea ka Philadelphia. Ieu nandakeun yén kaum Millerite indit ti gereja kagenep ka gereja katujuh, jeung saratus opat puluh opat rébu indit ti gereja katujuh ka gereja kadalapan, anu asalna tina anu tujuh.

Tanduk Républik mimiti gerakna ti hiji bangsa anu ngadukung perbudakan ka hiji bangsa anu nentang perbudakan dina sajarah sabudeureun taun 1863. Krisis dina sajarah éta ngadegkeun dua partéy pulitik anu jadi lawan anu sarua dina “poé-poé panungtungan” ieu. Sakumaha présidén Républik anu kahiji dina sajarah éta dipaéhan ngan sababaraha poé sanggeus perang réngsé, kitu deui présidén Républik anu panungtungan dipaéhan sacara simbolis sarta ditinggalkeun di jalan saperti jalma paéh bari dunya suka bungah. Anjeunna dipaéhan, lain ngan sababaraha poé sanggeus Perang Sipil réngsé, tapi pas saméméh perang sipil anu pamungkas dimimitian.

Présidén Républik anu kahiji didahuluan ku présidén anu pangteu-éféktifna dina sajarah Amérika, jeung présidén Républik anu pamungkas ogé bakal didahuluan ku hal anu sarua. Katéféktifan anu kurang ti présidén Démokrat anu ngadadahulukeun présidén Républik anu kahiji ngagancangkeun krisis anu mekar jadi perang sipil, jeung katéféktifan anu kurang anu sarua ayeuna keur lumangsung. Présidén Démokrat anu ngadadahulukeun présidén Républik anu pamungkas ngatur ékonomi ku cara anu ngahasilkeun karuntuhan ékonomi panggedéna dina sajarah Amérika nepi ka mangsa éta. Dua tanduk éta leumpang saajar nepi ka hukum Minggu. Dina taun 1863, generasi kahiji tina duanana tanduk dimimitian, jeung pikeun duanana tanduk, generasi kaopat jeung anu pamungkas bakal nyanghareup ka wétan, sarta sujud ka panonpoé.

Pesen Élia salawasna dibarengan ku panghukuman-panghukuman Allah anu negeskeun pesen panggeuing éta. Masarakat dunya ayeuna keur hirup saperti jalma-jalma saméméh caah. Maranéhna keur dahar, nginum, sarta ngarep-ngarep ka para raksasa téknologi globalis pikeun ngaréngsékeun sagala masalah anu bisa timbul. Firman Allah nétélakeun yén dunya ayeuna geus aya di ambang krisis anu pohara dahsyat.

“Kumaha ngeunaan peuting?” Naha abdi ngarasakeun harti ieu amanat-amanat? Naha abdi ngartos tempat anu dicekel ku éta dina padamelan panutupan tina sistem agung pangobatan? Naha abdi geus sakitu wawuhna kana ‘pangandika nubuat anu tangtu’ nepi ka tiasa ningali dina kajadian-kajadian anu lumangsung di sabudeureun abdi bukti anu pasti yén Sang Raja anu badé sumping téh geus aya di lawang? Naha abdi ngarasakeun tanggung jawab anu nangtung dina abdi, dumasar kana cahaya anu parantos dipaparinkeun ku Allah? Naha abdi ngagunakeun unggal talenta anu dipasrahkeun ka abdi minangka pangurus-Na, dina usaha anu diarahkeun kalayan hadé pikeun nyalametkeun anu keur binasa? atawa naha abdi téh haneut-haneutan tur teu paduli, sawaréh campur jeung dunya anu jahat, maké sarana jeung kamampuhan anu parantos dipaparinkeun ku Allah ka abdi, lolobana pikeun nyugemakeun diri sorangan, leuwih merhatikeun kana kanyamanan jeung kasenangan sorangan tibatan kana kamajuan perkara-Na? Naha ku lampah hirup abdi, abdi keur nguatkeun ‘kayakinan anu geus beuki ngakar di dunya yén umat Advent Poé Katujuh keur niup tarompet kalayan sora anu teu tangtu, sarta keur

nuturkeun jalan jalma-jalma dunya’?”

“Urang ngadéngé léngkah suku Allah anu keur ngadeukeutan pikeun ngahukum dunya ku sabab kagoréngan maranéhna. Ahir jaman geus caket pisan ka urang. Pangeusi dunya keur dikumpulkeun dina beungkeutan-beungkeutan pikeun diduruk. Naha aranjeun rék kabeungkeut bareng jeung jukut liar? Naha aranjeun sadar yén unggal taun rébuan jeung rébuan sarta sapuluh kali sapuluh rébu jiwa keur musnah, paéh dina dosa-dosana? Bala-bala jeung panghukuman Allah geus ngamimitian ngalaksanakeun pagawéanana, jeung jiwa-jiwa keur nuju kana karuksakan sabab cahaya bebeneran tacan dipancarkeun kana jalan anu kudu diliwatan ku maranéhna.” General Conference Daily Bulletin, 1 April 1897.

Kalayan jiwa sim kuring abdi ngabogaan kahayang ka Gusti dina peuting; enya, kalayan roh anu aya di jero sim kuring abdi bakal neangan Gusti ti isuk kénéh: sabab lamun pangadilan-pangadilan Gusti aya di bumi, pangeusi dunya bakal diajar kabeneran. Yesaya 26:9.